

"Läsnäolosi ravitsee minut"

Pienet lapset tarvitsevat isän ja äidin läsnäoloa, vaikka heillä olisi kotona kaikki muu tarpeellinen.

Erään kerran, poikani tullessa koulusta kotiin, olin tekemässä lähtöä iltavuoroon töihin. Huolestuneena hän esitti kysymyksen, "onko äiti kotona"? Ja saadessaan vastauksen "on", hän sanoi helpottuneena; "no hyvä"!

Tietoisuus äidin läsnäolosta toi huolenpidon ja turvallisuuden tunnetta. Näinhän se on meidänkin kohdalla Jeesuksen kanssa. Tietäessä ja tuntiessa Jeesuksen läsnäolon, voi luottaa täysin Hänen huolenpitoonsa ja varjelukseensa. Psalmin kirjoittaja runoilikin tästä lauseen:

"Sinun läsnäolosi ravitsee minut." (Ps.17:15)

Omaa uskon vaellusta katsoessani voin todeta Jumalan konkreettisen läsnäolon olevan parasta taivastiellä. Se ei ole tuomion pelkoa, kuritusta tai nöyryytystä, vaan mitä enemmän olen saanut maistaa Herran hyvyyttä, sitä enemmän tunnen Hänen rakkauttansa ja raikasta, puhdasta elämänmyönteistä hyvää tahtoaan. Se on iloa ja riemua Pyhässä Hengessä!

Mitä vaikuttaakaan ihmiseen se, että hän viipyy Jumalansa läsnäolossa? Tämän tuosta lukiessa Raamattua, törmään kehotukseen etsiä Jumalaa ja Hänen kasvojaan. Ja taasen lupaus *"etsivä löytää," (Luuk.11:10)* rohkaisee meitä uskossa lähestymään Jumalaa. Samoin myös sana: *"Lähestykää Minua, niin Minä lähestyn teitä." (Jaak.4:8)*

Etsittyäni Jumalaani ja hänen läheisyyttään haluan viipyä siinä olotilassa. Se muuttaa minua! Tunnen, kuinka minusta "rapisee" vääriä ajatuksia ja asenteita pois. Rauhattomuuden tilalle laskeutuu rauha, Levottomuuden tilalle levollisuus. Surun tilalle saamme ilon ja riemun:

"Sinä suot hänelle siunauksen, nyt ja aina. Sinun läsnäolosi tuo hänelle ilon ja riemun." (Ps.21:7)

Kuinka rohkaisevaa onkaan se, että suuri Jumala on pienen ihmisen kanssa. Tämä suunnaton voimavara ja tuki ei ole rajoittunut inhimillisiin arvostuksiin. Ei tarvitse olla mahtimies, hallitsija tai tiettyyn pisteeseen opintoja suorittanut henkilö saadakseen olla tässä ihmeellisessä läsnäolossa. Tarvitsee vain hieman nöyryyttä ottaa vastaan pelastus ja *"antaa sovittaa itsensä Jumalan kanssa." (2.Kor.5:20)*

Näin voimme harrastaa Jumalisuutta ja vanhurskautta. (2.Tim.2:22)

"Tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta." (1.Tim.6:11)

Ja taas tästä

"jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen." (1.Tim.4:8)

Tähän voisi liittää lisäksi kehotuksen sanan:

"Älkää harrastuksessanne olko velto; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa." (Room.12:11)

Miten harrastan jumalisuutta? Käymällä kirkossa ja puhumalla hienoja hengellisiä termejä ja fraaseja tiettyjen ihmisten seurassa? Kovin jäisi köyhäksi hengellinen elämä vain näiden ulkoisten tekojen suorittamisessa.

Minulle jumalisuus on elämää Jumalan kanssa - siinä sisällä olemista ja sen auktoriteetin hyväksymistä.

Jäädessäni ulkopuolelle leirin ihmisten piirileikeistä, voin pitää "omaa kivia" Jumalani kanssa. Mikä estää minua kiittämästä, rukoilemasta ja ylistämästä taivaan Jumalaa, jonka täyteys on kaikkialla nähtävissä?

"Eikö se, että hän nousi korkeuteen, merkitse, että hän oli laskeutunut alas, aina maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka laskeutui alas, nousi myös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikkeuden läsnäolollaan." (Ef.4:9-10)

Pääsy Jumalan ihmeelliseen täyteyteen ja yltäkylläisyyteen on annettu meille siis Jeesuksessa Kristuksessa.

"Jumala näki hyväksi antaa kaiken täyteyden asua Hänessä sekä Hänen välityksellään tehdä sovinnon ja Hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa." (Kol.1:19-20)

Näin pääsemme kokemaan Jeesuksen kautta *"tyytyväisyyttä yhdessä jumalisuuden kanssa." (1.Tim.6:6)-38* Ja edelleen tämän kaiken saamme Jumalan suuresta voimasta:

"Koska Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, Hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkautellaan ja täydellisyydellään" (2.Piet 1:3)

ja armosta:

"Ja Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle." Joh.1:6

Käytyäni elämäni ryteikköjä läpi, olen saanut oppia Jumalan tuntemusta. Hyvä on ollut se tie, mitä Jumala on johdattanut. Haluan olla riippuvainen Jumalasta, en niinkään ihmisistä ja heidän suosiostaan. - Kaiken minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

- - -

Jeesus, olet luvannut olla aina kanssamme, päivien loppuun saakka.

Sinun läsnäolosi ravitsee minut!

Sinun Hyvä Henkesi virvoittaa ja johdattaa tasaista tietä.

Kun katselen kaikkea luomakuntasi kauneutta, haluan ylistää Sinun suurta nimeäsi! Ihmeelliset ovat tekosi!

Kun suljen silmäni yön tullen, saan levätä rauhassa. Aamun valjettua nousen uuteen päivään tietäen; Sinä olet kanssani!

Vaikka voimani loppuisi ja askeleeni uupuneena horjuisi, vaikka matkani kesken jäisi, et Sinä hylkää vaan nostat ja kannat!

Minun Jumalani, Minun Herrani, Annan sinulle itseni!